

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: Povrv-195/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli – Pola, po sutkinji Tini Aflič, u pravnoj stvari tužitelja PULA HERCULANEA d.o.o. Pula, Trg I. istarske brigade 14, OIB 11294943436, koje zastupa punomoćnica Marina Pibernik, odvjetnica u Puli, protiv tuženika TOMISLAV LOŽNJAKOVIĆ, OIB 76734920508, Prilaz Monte Cappelletta 3, 52100 Pula, kojeg zastupa punomoćnik Damir Cibralić, odvjetnik u Puli, 12. lipnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivana Kukučke, Pula, poslovni broj: Ovr-5193/2025 od 7. svibnja 2025. te se odbija tužbeni zahtjev kojim se traži da tuženik isplati tužitelju iznos od 180,51 EUR zajedno sa zateznim kamatama.
- II. Ukida se odluka o trošku sadržana u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivana Kukučke, Pula, poslovni broj: Ovr-5193/2025 od 7. svibnja 2025. te se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka.
- III. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi trošak u iznosu 75,77 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 10. travnja 2025. podnio protiv tuženika prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, radi naplate 180,51 EUR sa zateznim kamatama. Javni bilježnik donio je rješenje o ovrsi, na koje je rješenje tuženik izjavio prigovor te je rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sukladno članku 460. Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, u nastavku: ZPP).

2. Tuženik je u prigovoru u cijelosti osporio tražbinu te naveo da se nekretnina ne koristi, da je prazna i neuseljena, da je izvana stavljena stolarija i fasada, a unutra u fazi izvođenja radova i da još nije ishođena uporabna dozvola. Nadalje je naveo da s tužiteljem nije sklopio ugovor i da nije zadužio kantu te da mu tuženik na toj adresi uopće ne pruža uslugu odvoza otpada.

3. Tužitelj se u ostavljenom roku očitovao na prigovor podneskom od 30. rujna 2025. u kojem je naveo da je uvidom u potrošnju vode za predmetnu nekretninu utvrdio da se ona koristi, da je tuženik vlasnik predmetne nekretnine i da je dužan plaćati uslugu, i to cijenu obvezne minimalne javne usluge i cijenu za količinu predanog miješanog komunalnog otpada.

4. Tuženik se očitovao podneskom od 16. listopada 2025. u kojem je naveo da je tužitelj, nakon što mu je tuženik dostavio treći izvansudski prigovor, prihvatio reklamaciju tuženika i odobrio djelomični otpis potraživanja za razdoblje 01.01.2025. – 31.07.2025. Ističe da nekretnina nije bila nastanjena niti u razdoblju ranijeg obračuna (09.-12./2024.) i nije koristila komunalne usluge tužitelja u prethodnom razdoblju. Smatra da je dostavljena evidencija odvoza otpada prilagođena potrebama ovog spora i ne odražava stvarno stanje stvari na terenu. Tuženik osporava obračun minimalne javne usluge jer nekretnina nije trajno korištena.

5. Sud je u postupku pročitao isprave: izvod iz poslovnih knjiga (list 12), preslika osobne iskaznice tuženika (str. 26), potvrde o plaćanju (str. 27), izvadak iz zemljišne knjige (str. 42), izjava o načinu korištenja javne usluge (str. 53-54), evidencija odvoza od 1.9.2024. do 28.2.2025. (str. 55), konto kartica (str. 56-57), računi (str. 58-63), odgovor na reklamaciju (str. 64), Opći uvjeti ugovora o korištenju javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada (str. 65-70), Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Grada Pula-Pola (str. 85), Cjenik javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog i biorazgradivog komunalnog otpada (str. 88-94), Cjenik javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada (str. 95-113), Odluka o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Grada Pula-Pola s prilogom (str. 115-125), reklamacija tuženika od 22. srpnja 2025. (str. 129), odgovor na reklamaciju od 22. kolovoza 2025. (str. 130) i račun broj 000537 (str. 131) te je pročitao iskaz svjedokinje Marice Ložnjaković (str. 143) i iskaz tuženika (str. 143).

6. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati iznos s osnove potraživanja za uslugu odvoza otpada. Među strankama nije sporno da je tuženik vlasnik nekretnine na koju se odnose izdani računi. Sporno je pitanje je li nekretnina u uporabi i je li u utuženom razdoblju usluga odvoza otpada pružena.

8. Uvidom u osobnu iskaznicu tuženika sud je utvrdio da je njegova adresa prebivališta Prilaz Monte Cappelletta 3, Pula. Adresa na koju se odnose računi je Palisina ulica 56, Pula. To samo po sebi ne znači da se nekretnina u Palisinoj ulici ne koristi, međutim uvidom u evidenciju odvoza za razdoblje od 1. rujna 2024. do 28. veljače 2025. sud je utvrdio da se odvoz nije vršio. Naime, pod stavkom "litraža" navedeno je 0,00 – dakle otpada nije bilo.

9. U odgovoru tužitelja od 22. kolovoza 2025. na reklamaciju tuženika od 22. srpnja 2025. navodi se da je prigovor djelomično prihvaćen jer da od 1. siječnja 2025. do 31. srpnja 2025. nije evidentirana potrošnja vode pa su ta potraživanja otpisana, dok se za dugovanja nastala prije toga navodi da ih je potrebno podmiriti. Nadalje, na izjavi o načinu korištenja javne usluge nije naveden niti datum pa nije moguće

ustanoviti kada je ta izjava uopće poslana korisniku. Iz navedenoga slijedi da tužitelj ničime ne dokazuje da je pružio tužitelju uslugu odvoza otpada na adresi Palisina 56, Pula, na koju glase sporni računi.

10. Sud je 26. svibnja 2026. izvršio uviđaj na licu mjesta radi utvrđivanja koristi li se nekretnina. Neposrednim opažanjem utvrđeno je da se u prostorijama u kući nalaze razni alati te da kuća nije uređena za stanovanje. Na licu mjesta saslušana je kao svjedok Marica Ložnjaković, tuženikova supruga i saslušan je tuženik.

11. Svjedokinja je u iskazu navela da u kući nitko ne živi, niti je ikad živio od kada su ju izgradili, jer da su kuću sagradili za svoju djecu koji su se odselili u Ameriku i tamo žive i dan danas. Potpm je navela da u 8. mjesecu trebaju doći u posjetu te da će biti smješteni u ovoj kući, da je kuća spojena na struju i vodu i da ona i suprug ovdje dođu samo urediti vrt i ni na koji drugi način ju ne koriste i ne iznajmljuju. Pojašnjava da im dolaze računi za struju i vodu, ali da su jako mali jer se nekretnina ne koristi. Imaju kantu za biootpad, koju su sami kupili.

12. Tuženik je u iskazu naveo da su od 1985. malo po malo gradili kuću kako su mogli s obzirom na financijsku situaciju. Kuća se sastoji od dva stana jer su htjeli svakom od dvoje djece osigurati stan, no oni nisu nikada ovdje živjeli, niti itko drugi. Dalje je naveo da on i supruga žive u stanu na adresi prilaz Monte Cappelletta 3 te je dao sudu na uvid primjer potrošnje vode u tom stanu gdje stanuju (računi u iznosima od 9,60 do 19,96 eura) i primjer potrošnje vode koja se odnosi na ovu kuću iz kojih računa je vidljivo da je potrošnja bila 0,00 eura. Ukazuje da ovdje dolaze samo zaliti vrt i obrađivati ga te da je tužitelj i sam po njegovom prigovoru otpisao dio duga jer je utvrđeno da nema potrošnje režija. Ističe da u vrtu imaju kantu za biootpad koju su sami kupili i ona im služi za kompost i gnojenje vrta. Pojašnjava da režije za ovu kuću iznose ovisno o tome kako se koji mjesec potroši jer povremeno zalijevaju vrt, a i kuća još nije u potpunosti dovršena pa se povremeno i dalje izvode određeni radovi. Izjavu o načinu korištenja javne usluge nije potpisao zato što nije znao koga bi stavio kao osobu koja koristi nekretninu, kada ju nitko ne koristi.

13. Sud je iskaze svjedokinje i tuženika ocijenio istinitima i vjerodostojnima jer su logični, uvjerljivi i u skladu s ostalim provedenim dokazima. Osim iz uvida u adresu na osobnoj iskaznici i iz iskaza, sud je i neposrednim opažanjem utvrdio da se predmetna nekretnina doista ne koristi i da nije uređena za stanovanje. Činjenica da tuženik i njegova supruga tamo povremeno odlaze te obrađuju vrt ne može biti osnova za naplatu usluge odvoza otpada, pogotovo imajući u vidu i to da tamo niti ne postoje nikakve kante tužitelja, već isključivo kanta za biootpad koju je tuženik sam pribavio i koja nema nikakve veze s tužiteljem.

14. Odredbom članka 69. stavka 1. Zakona o gospodarenju otpadom ("Narodne novine" broj 84/2021, 142/2023, u nastavku: ZGO) propisano je da je davatelj usluge dužan, između ostalog, osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada i preuzeti sadržaj spremnika od korisnika usluge, i to odvojeno miješani komunalni otpad, biootpad, reciklabilni komunalni otpad i glomazni otpad. Odredbom članka 76. stavka 1. ZGO-a definirana je obvezna minimalna javna usluga kao iznos koji se osigurava radi ekonomski održivog poslovanja te sigurnosti, redovitosti i kvalitete pružanja javne usluge, kako bi sustav sakupljanja komunalnog otpada mogao ispuniti svoju svrhu.

15. Na tužitelju je teret dokaza osnovanosti i visine potraživanja, što tužitelj u ovom postupku nije dokazao, dok je tuženik, s druge strane, dokazao da se nekretnina trajno ne koristi i da se usluga na toj adresi ne pruža. Naime, tužitelj ne samo da nije vršio pražnjenje kante, nego nije uopće zadužio tuženika za kantu koja bi se praznila. Načelo „onečišćivač plaća“ ne znači da je time tužitelju omogućena naplata usluge koja stvarno nije pružena, pa tako u ovom slučaju nisu ispunjeni uvjeti niti za naplatu cijene minimalne javne usluge, jer "korisnik" koji nije dobio niti kantu za odlaganje otpada, nije uopće dio sustava javne usluge i nema mu se što naplaćivati. Tužitelj ispravno navodi da se tuženik smatra korisnikom nekretnine te da je obavezan koristiti uslugu odvoza otpada, međutim naplata se može tražiti samo ako je ta usluga i pružena. Ne može se naplaćivati usluga samo na temelju činjenice da nekretnina postoji. Osim navedenoga, u konkretnom slučaju tužitelj je bio upoznat s problematikom oko potpisivanja Izjave i korištenja nekretnine jer mu je tuženik na to ukazivao, stoga je tužitelj mogao i trebao provjeriti da se nekretnina doista ne koristi, odnosno uputiti tuženika kako da formalno ostvari svoja prava, a ne izdati račune za navodnu uslugu na mjestu gdje nije niti dao spremnike za otpad.

16. U skladu s navedenim, sud je na temelju odredbe članka 451. stavka 3. i članka 461.a stavka 4. ZPP-a, odlučio kao u točki I. izreke.

17. S obzirom da odluka o trošku nije dio platnog naloga, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a odlučeno je kao u točki II. izreke.

18. Odluka o trošku iz točke III. izreke temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, a visina troška odmjerena je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/2023, u nastavku: Tarifa) te je sukladno vrijednosti predmeta spora tuženiku priznat zatražen trošak za sastav prigovora na javnobilježničko rješenje o ovrsi u visini 25 bodova (Tbr. 8/1), što množeno s vrijednošću boda 2,00 EUR (Tbr. 54.) i uvećano za pripadajući PDV (Tbr. 46.) iznosi 62,50 EUR te trošak sudske pristojbe na prigovor u iznosu 13,27 EUR.

U Puli 12. lipnja 2026.

Sutkinja
Tina Aflić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana. Žalba se podnosi ovome sudu, a o njoj odlučuje nadležan županijski sud. Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a. Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (članak 467.a ZPP-a).

Dna:

- tužitelju po pun., uz sudsku pristojbu za presudu
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30889-582e2**

Kontrolni broj: **0ea69-f1775-844f2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Općinski sud u Puli - Pola potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.